

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 2T/12/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115010124
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Ondrejová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2017:4115010124.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, samosudkyňou JUDr. Máriou Ondrejovou, v trestnej veci obžalovaného C. Q., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmena c) Trestného zákona na hlavnom pojednávaní konanom v Nitre dňa 26. júna 2017 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný: C. Q., narodený XX.XX.XXXX v T.,
trvale bytom L. B. XXX/X, T.,

sa uznáva vinným, že:

ako otec maloletého syna S. Q., nar. XX.XX.XXX, bytom u matky Y. Q. v Nitre, ktorej bol zverený do osobnej starostlivosti, hoci má k tomuto vyživovaniu povinnosť zo zákona o rodine a rozsudkom Okresného súdu v Nitre sp. zn. 16C/28/2011, právoplatným 30.03.2011, mu výška tejto povinnosti bola určená sumou vo výške 150,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred, si túto povinnosť úmyselne neplní tým, že hoci vie o svojej vyživovacej povinnosti, nepracuje a o prácu sa nezaujíma ani cestou úradu práce, výživné na svoje dieťa pravidelne a načas neplatí, čím za obdobie od 04.03.2014 do 26.06.2017, vrátane júna 2017 (po odpočítaní čiastočných úhrad vo výške 3.000 eur) dlhuje na výživnom 3.000,-eur k rukám matky dieťaťa,

teda:

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplní vyživovaciu zákonnú povinnosť vyživovať iného, tento čin spáchal závažnejším spôsobom konania- po dlhší čas,

tým spáchal:

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona, zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l) Trestného zákona, zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, postupom podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, sa obžalovaný zaraďuje na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ť o v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresnej prokuratúry Nitra sp. zn. 1Pv 669/2014/4403 prejednal súd trestnú vec proti obžalovanému C. Q.. Súd vykonal hlavné pojednávanie voči obžalovanému v jeho neprítomnosti po splnení zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku. Obžalovaný bol na hlavné pojednávanie riadne predvolaný s poučením podľa ustanovení § 252 Trestného poriadku, bola mu zaslaná obžaloba spolu s výzvou podľa § 240 odsek 3 Trestného poriadku ako aj výzva s poučením podľa § 86 Trestného zákona o účinnej ľútosti. Na hlavnom pojednávaní súd vykonal dokazovanie prečítaním výpovede obžalovaného C. Q. z prípravného konania, výsluchom svedkyne Y. Q., prečítaním výpovede svedkyne I.. R. C. z prípravného konania, prečítaním listinných dôkazov zabezpečených v spise a oboznámením pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/374/2015 vrátane spisu sp.zn. 11P/39/2014.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku s úpravou skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania.

Obžalovaný C. Q. sa po riadne a včas doručenom predvolaní na hlavné pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' žiadnym spôsobom neospravedlnil, nepožiadal o odročenie hlavného pojednávania. Za splnenia zákonných podmienok uvedených v ustanovení § 252 odsek 2 Trestného poriadku, súd vykonal hlavné pojednávanie v jeho neprítomnosti a postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania (čl. 16-19 zo dňa 14.11.2014, čl. 96-99 zo dňa 08.01.2015) v ktorej uviedol, že si je vedomý vyživovacej povinnosti voči svojmu synovi, ktorú riadne neplnil, uviedol, že od októbra 2013 bol nezamestnaný, na Úrade práce nahlásený nebol, pretože tak by mu exekútor zobral aj podporu v nezamestnanosti, nakoľko má exekúcie. V marci 2014 podal na Okresný súd Nitra žiadosť o zníženie výživného zo 150 eur na 100 eur mesačne. Uviedol, že nemá dostatok finančných prostriedkov na to, aby platil výživné vo výške 150 eur, tak ako mu bolo určené súdom. So synom sa stretával nepravidelne, jeho mama ho pred ním stále ohovára, ale keď je možnosť vždy si s ním píše, alebo si volajú. Od roku 2014 nikde nepracoval, nebol vedený na Úrade práce, hľadal si riadnu prácu, aby mohol platiť výživné na syna, no nedarilo sa mu. Na Úrade práce bol naposledy evidovaný v roku 1997.

Svedkyňa Y. Q., matka maloletého S. na hlavnom pojednávaní uviedla, že syn chodí na strednú elektrotechnickú školu v Mlynárčiach. Uviedla, že obžalovaný ku dňu hlavného pojednávania zaplatil sumu 3.000 eur, teda ešte je dlžný na výživnom 3.000 eur, obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť od 04.03.2014, za rok 2014 bol dlžný 1.500 eur, za rok 2015 - 1800 eur, za rok 2016 - 1800 eur a za rok 2017 - 900 eur. Dňa 21.02.2017 uhradil 2000 eur a dňa 23.06.2017 sumu 1.000 eur. Náhradné výživné poberá od mája 2014 doposiaľ vo výške 108,50 eur. Mesačné náklady na výživu maloletého vyčíslila vo výške 300 eur. Je zamestnaná vo firme Upratujeme NR, s.r.o., jej mesačný príjem je cca 500 eur. Bývajú v rodinnom dome, náklady na údržbu rodinného domu a mesačné energie za elektrinu sú 100 eur, 280 eur za hypotéku. Uviedla, že so zvyškom nákladov jej pomáhajú rodičia a priateľ, ktorý ale nie je povinný sa starať o jej syna. Jej dieťa nikdy netrpelo nebezpečenstvom núdze, vždy sa vedela o neho postarať. Nevedela uviesť, či sa syn stretáva s otcom, pár krát jej syn povedal, že sa s otcom stretol náhodne, ale neboli to žiadne organizované stretnutia. Iným spôsobom obžalovaný neprispieva na výživu, nekupuje synovi žiadne darčeky.

Na hlavnom pojednávaní bola postupom podľa § 263 odsek 1 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedkyne I.. R. C. zo dňa 12.11.2014 (čl. 25-26), v ktorej uviedla, že pracuje na odbore sociálnych vecí na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre. K náhradnému výživnému pre oprávnenú Y. Q. uviedla, že na základe rozhodnutia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Nitre č.k. NR1/OPHN/SOC/2014/67655-0002 zo dňa 06.08.2014, právoplatného dňa 11.08.2014 bolo Y. Q. priznané náhradné výživné na syna S. Q. v sume 108,50 eur mesačne od 01.04.2014, vyplácanie náhradného výživného pre oprávnenú naďalej trvá. Uviedla, že Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny si neuplatnil nárok na náhradu škody a nepripojil sa k trestnému stíhaniu.

Súd na hlavnom pojednávaní oboznámil prečítaním podľa § 269 Trestného poriadku aj ostatný obsah trestného spisu, z neho najmä na vec a na osobu obžalovaného sa vzťahujúce listinné dôkazy. Z fotokópie právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/94/2012 (čl. 4-6) zo dňa 03.03.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 03.03.2014 súd zistil, že obžalovaný bol odsúdený pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 (jeden) rok. Z fotokópie právoplatného rozsudku Okresného súdu Nitra (čl. 7-10) súd zistil, že rozsudkom pod sp. zn. 16C/28/2011 zo dňa 01.03.2011, právoplatným dňa 30.03.2011, vykonateľným dňa 15.04.2011 bolo manželstvo obžalovaného s Y. Q. rozvedené a schválená dohoda o úprave výkonu rodičovských práv a povinností voči maloletému S. Q., s tým, že tento bol zverený do osobnej starostlivosti matke, ktorú súd poveril jeho zastupovaním a spravovaním majetku a obžalovaného zaviazal prispievať na výživu maloletého S. sumou vo výške 150 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky, počnúc právoplatnosťou rozsudku.

Z fotokópie rodného listu (čl. 11) bolo zistené, že maloletý S. Q. sa narodil dňa 02.09.2000 matke Y. Q., nar. XX.XX.XXXX a otcovi C. Q., nar. XX.XX.XXXX (obžalovanému). Z potvrdenia o návšteve školy z 30.05.2014 (čl. 12) súd zistil, že maloletý S. Q. navštevuje Základnú školu Nábřežie mládeže v Nitre. Z fotokópie rozhodnutia (čl. 28,29) súd zistil, že Y. Q. si požiadala o náhradné výživné dňa 28.07.2014. Rozhodnutím Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra č. NR1/OPHN/SOC/2014/67655-0002 zo dňa 06.08.2014, právoplatným dňa 11.08.2014 bolo Y. Q. priznané náhradné výživné na maloletého S. Q., a to od 01.04.2014 v sume 108,50 eur mesačne.

Z oznámenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (čl.30) bolo zistené, že obžalovaný C. Q. bol vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 04.08.1992 do 09.06.1993 vrátane, od 23.05.1995 do 29.05.1995 vrátane, od 20.05.1996 do 10.06.1996 vrátane a od 01.01.1997 do 23.03.1997 vrátane. Z odpovede Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny (čl.31) zo dňa 13.10.2014 bolo zistené, že obžalovaný C. Q. nie je a ani nebol poberateľom pomoci v hmotnej núdzi. Z výpisu zo Živnostenského registra Okresného úradu Nitra (čl. 35-37) zo dňa 09.10.2014 bolo zistené, že obžalovaný C. Q. bol od roku 2001 držiteľom živnostenských oprávnení, ktoré zanikli 06.09.2013 a 07.09.2013. Zo správy Daňového úradu Nitra (čl. 38-45) zo dňa 09.10.2014 súd zistil, že obžalovaný nepodal za zdaňovacie obdobie 2012 žiadne daňové priznanie. Z daňového priznania za rok 2013 bolo zistené, že obžalovaný za rok 2013 uviedol úhrn príjmov od všetkých zamestnávateľov vo výške 0 eur a v časti zníženia základu dane o nezdaniteľné časti na daňovníka uviedol sumu vo výške 3.735,94 eura. Z vyjadrenia exekútora JUDr. U. (čl. 46-51) zo dňa 21.10.2014 súd zistil, že voči obžalovanému vykonáva exekučné konanie vedené pod EX 546/13 vedené v prospech oprávneného S. Q. o vymoženie sumy 2.400 eur. Počas exekučného konania sa nevymohli žiadne finančné prostriedky, ale povinný realizoval úhrady na účet zákonnej zástupkyne S. Q.. K vyjadreniu súdny exekútor priložil aj upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 02.07.2013 a poverenie na vykonanie exekúcie č. 5403 XXXXXX zo dňa 17.05.2013. Z listu vlastníctva č. 3533 (čl.54) zo dňa 03.10.2014 súd zistil, že obžalovaný je vlastníkom nehnuteľnosti zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, parcely č. XXXXX- záhrada o výmere 40 m², na ktorú sú zriadené ťarchy súdnymi exekútormi N.. J. U., N.. I.O. a N.. G. X.. Zo správy MARKET o.c.p. (čl. 55) zo dňa 29.10.2014 súd zistil, že obžalovaný C. Q. nemá vedený majetkový účet cenných papierov ani zahraničných cenných papierov. V minulosti bol registrovaný v 2.vlne kupónovej privatizácie, bol majiteľom dlhopisu FNM, ktorý predal a predaj sa zrealizoval dňa 07.03.1997. Zo správy Centrálného depozitáru Cenných papierov (čl. 56-64) zo dňa 24.10.2014 bolo zistené, že obžalovaný mal v minulosti zriadený účet majiteľa cenných papierov, od zriadenia účtu 01.01.1996 do 22.10.2014 bol majiteľom dlhopisu FNM SR, a dňa 07.03.1997 bola uskutočnená zmena osoby majiteľa cenných papierov. Obžalovaný nemá registrované záložné právo k cenným papierom, ani žiadny zabezpečovací prevod cenných papierov, nie je registrovaný ako akcionár listinných akcií na meno a v evidencii nemá účet majiteľa zaknihovaných cenných papierov.

Z lustrácie súdnych spisov (čl. 116) bolo zistené že proti obžalovanému boli na Okresnom súde Nitra vedené štyri súdne konania. Z lustrácie priestupkov (čl. 77-85, 117-119,130-133) bolo zistené, že obžalovaný bol dvadsaťdvakrát priestupkovo prejednávaný, pričom deväťkrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, vo všetkých prípadoch mu bola uložená bloková pokuta. Obžalovaný sa trinásťkrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, pričom za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch zo dňa 05.09.2014 bolo priestupkové konanie odložené, za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 odsek 1 písmeno d) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch zo dňa 04.06.2011 bola obžalovanému uložená pokuta, za priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch zo dňa 18.07.2014 bol riešený pokutou vo výške 10 eur, za priestupok zo dňa 28.09.2014, kvalifikovaný ako rušenie nočného

pokoja podľa § 47 odsek 1 písmeno b) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch bola obžalovanému uložená bloková pokuta, za priestupok zo dňa 31.10.2014, kvalifikovaný ako priestupok proti majetku podľa § 50 odsek 1 zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, bol riešený pokutou vo výške 20 eur. Za priestupky zo dňa 27.08.2010, 27.08.2012, 14.12.2012, 24.01.2013, 29.05.2013, 21.06.2013, 23.10.2013 kvalifikované podľa § 22 odsek 1, písmeno h), k) zákona č. 372/90 Zb. o priestupkoch, bol postihnutý uložením blokovej pokuty. Z aktuálneho odpisu registra trestov (čl.231) na obžalovaného, bolo zistené, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. Rozhodnutím Vojenského obvodového súdu Banská Bystrica sp. zn. 1T/107/1995, právoplatným dňa 28.03.1995, bol odsúdený pre porušovanie práv a chránených záujmov vojakov podľa § 279 odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na podmienený trest odňatia slobody na 8 mesiacov so skúšobnou dobou do 13.04.1996. Osvedčil sa dňa 13.04.1996 a hľadá sa na neho, ako keby nebol odsúdený. Rozhodnutím Okresného súdu Nitra sp. zn. 1T/124/1996, právoplatným dňa 28.02.2002 bol odsúdený pre pohlavné zneužívanie podľa § 242 v odsek 1 Trestného zákona účinného do 31.12.2005 na podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou do 20.11.2003. Osvedčil sa dňa 11.05.2004 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/94/2012, právoplatným dňa 03.03.2014 bol odsúdený pre zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 na podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok do 03.03.2015. Osvedčil sa dňa 04.03.2017 a hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu pracoviisko v Banskej Bystrici sp. zn. 3T/23/2015 zo dňa 26.06.2015, právoplatným dňa 03.09.2015 bol odsúdený pre podplácanie podľa § 333 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona účinného od 01.01.2006 na podmienený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky do 04.09.2017. Zo správ Sociálnej poisťovne (čl. 184, 204-205, 213) bolo zistené, že obžalovaný nepoberá invalidný dôchodok a nie je ani dočasne práceneschopný, nie je registrovaný v informačnom systéme Sociálnej poisťovne u zamestnávateľa, ani ako SZČO, nie je evidovaný ako poberateľ dávky v nezamestnanosti, nemocenských dávok, poberateľ dôchodku, úrazových dávok ani dávok garančného poistenia. Zo správ Mesta Nitra a zoznamu priestupkov (čl. 192-194) bolo zistené, že obžalovaný na prechodný pobyt v meste Nitra nie je prihlásený. Zo zoznamu priestupkov vedených Mestskou políciou Nitra bolo zistené, že obžalovaný bol dvanásťkrát priestupkovo prejednávaný podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov za priestupky spáchané dňa 27.08.2012, 14.12.2012, 24.01.2013, 29.05.2013, 21.06.2013, 23.10.2013, 28.09.2014, ktoré boli vybavené uložením blokovej pokuty, v dňoch 22.07.2014, 09.09.2013, 06.12.2012 a 05.12.2012 boli priestupky riešené napomenutím a priestupok zo dňa 07.08.2014 bol riešený podľa § 60 odsek 3 písmeno d) Okresným dopravným inšpektorátom bez uloženia blokovej pokuty. Zo Správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Nitra (čl. 203) zo dňa 25.08.2016 bolo zistené, že obžalovaný nepoberá a ani nepoberal dávku v hmotnej núdzi a príspevky, v súčasnosti nepoberá ani štátne sociálne dávky. Obžalovaný v období 12/2002 poberal rodičovský príspevok. Obžalovaný sa v evidencii uchádzačov o zamestnanie nenachádza, ako uchádzač bol evidovaný naposledy od 01.01.1997 do 23.03.1997. Z úradného záznamu (čl. 228) zo dňa 10.03.2017 bolo zistené, že obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmieneného trestu odňatia slobody v trvaní jeden rok, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/94/2012 zo dňa 03.03.2014, právoplatným dňa 03.03.2014 osvedčil dňom 04.03.2017. Z pripojeného spisu Špecializovaného trestného súdu v Banskej Bystrici sp. zn. BB-3T/23/2015 súd zistil, že na obžalovaného bola dňa 22.06.2015 Úradom špeciálnej prokuratúry podaná obžaloba pre pokračovací prečin podplácania podľa § 333 odsek 1, odsek 2 písmena b) Trestného zákona za skutky, ktoré mal spáchať v presne nezistenom čase po 18. apríli 2013 v Nitre, po 23. máji 2013 v Nitre, po 23. júni 2013 v Nitre, po 03. júli 2013 v Nitre. Trestným rozkazom sp. zn. BB-3T/23/2015 zo dňa 26.06.2015, bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania pokračovacieho prečinu podplácania podľa § 333 odsek 1, odsek 2 písmena b) Trestného zákona a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody na 2 roky so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 03.09.2015. Z pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/374/2015 vrátane spisu sp. zn. 11P/39/2014 súd zistil, že obžalovaný dňa 15.12.2015 podal na Okresný súd Nitra návrh na zníženie výživného na maloletého syna S. Q., ktorý odôvodnil zlými finančnými pomermi, nezamestnanosťou a tým, že je bez príjmu. Súd rozsudkom sp. zn. 11P/374/2015 zo dňa 07.11.2016, právoplatným dňa 05.12.2016 návrh obžalovaného na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný. Zo spisu sp. zn. 11P/39/2014 bolo zistené, že obžalovaný dňa 29.01.2014 podal na Okresný súd Nitra návrh na zníženie výživného na maloletého syna S. Q., ktorý odôvodnil zlými finančnými pomermi, nezamestnanosťou a tým, že je bez príjmu. Súd rozsudkom sp.zn. 11P/39/2014 zo dňa 27.05.2015, právoplatným dňa 22.10.2015 návrh obžalovaného na zníženie výživného zamietol ako nedôvodný.

V súvislosti s ustálením výšky zaostaleho výživného, ktoré mal obžalovaný povinnosť zaplatiť k rukám matky od 04.03.2014 do 26.06.2017 vo výške 150,- eur/mesačne, určeným na základe rozsudku Okresného súdu Nitra č.k. 16C/28/2011-13 zo dňa 01.03.2011, právoplatným 30.03.2011, konštatoval súd s poukazom na vykonané dokazovanie (výsluchom zákonnej zástupkyne - matky), že za preukázané obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti mal vzniknúť obžalovanému celkový dlh na výživnom za obdobie od 04.03.2014 do 26.06.2017, vrátane júna 2017 v celkovej výške 6.000,- eur a po odpočítaní čiastočných úhrad v priebehu trestného konania vznikol ku dňu hlavného pojednávania aktuálne neuhradený dlh výživného vo výške 3.000 eur.

Po vykonaní dokazovania súd zhodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán, v súlade so zásadami Trestného poriadku.

Z vykonaného dokazovania mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, má znaky žalovaného trestného činu, a že tento skutok spáchal obžalovaný, ktorý svojim protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, keď si najmenej 3 mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú vyživovaciu povinnosť upravenú súdom, čin spáchal závažnejším spôsobom konania, teda po dlhší čas tak, že oprávnenej osobe neposkytol včas a riadne to, čo je obsahom vyživovacej povinnosti.

Trestný čin neplnenia vyživovacej povinnosti má charakter pokračovacieho trestného činu s prvkami hromadného trestného činu a v dôsledku toho je vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku tým procesným úkonom, ktorý rozdeľuje prípadné pokračovanie páchatel'a v konaní. Podľa § 122 odsek 13 Trestného zákona platí výnimka vo vzťahu k rozhodovaniu o skutku uvedenom v obžalobnom návrhu v tom zmysle, že o pokračovanie v konaní ide až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa. V tomto zmysle súd vzhľadom na druh posudzovanej trestnej činnosti upravil v skutkovej vete obžaloby obdobie, v ktorom prichádzalo k neplneniu vyživovacej povinnosti až ku dňu vyhlásenia rozsudku a príkladne k tomu ustálil aj výšku zaostaleho výživného s úpravou po čiastočných úhradách a následne nevyhnutne vyjadril, že v danom prípade sa jednalo o úmyselné zavinenie obžalovaného aj s poukazom na skutočnosť, že protiprávneho konania sa obžalovaný dopúšťal závažnejším spôsobom konania. V zmysle vykonaného dokazovania bolo preukázané (a vyplýva to aj z ustálenej súdnej praxe), že obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania, pretože páchanie trestnej činnosti trvalo po dlhší čas (od roku 2014), pričom obžalovaný, resp. osoba, ktorá má vyživovaciu povinnosť, musí využiť všetky možnosti, aby si túto svoju povinnosť v reálne možnej výške splnila bez ohľadu na to, či obžalovanému aktuálna životná situácia umožňovala platiť výživné v takom rozsahu, ako sa vychádzalo pri určení vyživovacej povinnosti. Povinnosť obžalovaného vyživovať iného (maloleté dieťa) vyplýva nielen zo Zákona o rodine, t.j. z ustanovení o vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu, ale táto mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 16C/28/2011-13 zo dňa 01.03.2011, právoplatným 30.03.2011.

Zákonom chráneným objektom je nárok na výživu nezaopatreného dieťaťa vyplývajúci priamo zo zákona a protiprávnym konaním ohrozujúcim tento chránený objekt je neplnenie vyživovacej povinnosti trestne zodpovedným subjektom, ktorým je osoba povinná poskytovať peňažné plnenie a zaopatrovať tak oprávnenú osobu. Protiprávne konanie obžalovaného spočívalo v tom, že oprávnenej osobe neposkytol včas a riadne to, čo bolo obsahom jeho vyživovacej povinnosti. Podľa Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa.

Obžalovaný C. Q. sa ku skutku v prípravnom konaní priznal, bránil sa tým, že svojej vyživovacej povinnosti si bol vedomý, svoje konanie však ospravedlňoval zlou finančnou situáciou a tým, že mu osobné pomery neumožňovali zaplatiť dlžné výživné na maloletého syna. Ku dňu hlavného pojednávania obžalovaný dlh na výživnom nezaplatil, a to aj napriek výzve, zákonnému poučeniu o účinnej ľútosťi a opakovanému poskytnutiu dostatočného časového priestoru na úhradu dlhu na výživnom. V priebehu súdneho konania obžalovaný zaplatil matke maloletého čiastočné úhrady vo výške 3.000 eur. Z listinných dôkazov, výpovede obžalovaného v prípravnom konaní a z výpovede svedkyne Y. Q. bolo preukázané,

že obžalovaný bezpečne vedel, že vyživovacia povinnosť mu bola určená a v nadväznosti na túto podstatnú skutočnosť obžalovaný vedel aj to, komu, kedy, koľko a akým spôsobom má platiť výživné, pričom napriek tejto vedomosti tak počas trestného stíhania neurobil. Obžalovaný nielenže matke dieťaťa pravidelne a riadne neplatil výživné na dieťa, ale ani nevyvíjal žiadnu aktivitu, ktorá by smerovala k uspokojeniu oprávnených potrieb dieťaťa. Obžalovaný matke dieťaťa pravidelne neplatil výživné ani potom, čo boli jeho opakované návrhy na zníženie výživného na maloletého civilným súdom zamietnuté pre ich nedôvodnosť. Súd v dôsledku týchto rozhodnutí už potom v trestnom konaní neriešil podľa § 7 Trestného poriadku predbežnú otázku, v rámci ktorej by pre účely trestného konania určil inú výšku výživného, nakoľko z vykonaného dokazovania, najmä z pripojených spisov Okresného súdu Nitra sp. zn. 11P/374/2015 a sp. zn. 11P/39/2014 týkajúcich sa návrhov obžalovaného na zníženie výživného, mal dostatočne preukázané, že s primeraným rozsahom vyživovacej povinnosti sa už civilný súd dôsledne vysporiadal v uvedených konaniach. Návrhy na zníženie výživného obžalovaný podával v rozhodnom období, pričom konajúci civilný súd po vykonanom dokazovaní nevzhladol okolností, resp. skutočností odôvodňujúce zmenu pomerov na strane povinného (obžalovaného) a návrhy obžalovaného na zníženie výživného ako nedôvodné zamietol. Výpoveďou svedkyne Y. Q., ako aj výpoveďou obžalovaného a listinnými dôkazmi bolo tiež preukázané, že obžalovaný bol síce dlhodobo nezamestnaný, ale ani napriek tomu sa neprihlásil na Úrad práce sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie, s odôvodnením, že súdny exekútor by mu zobral aj dávku v nezamestnanosti. Je nesporné, že obžalovaný sa úmyselne vyhýbal plneniu vyživovacej povinnosti, nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, a tým nevykonával potrebné úkony k tomu, aby mu orgán na to oprávnený sprostredkoval prácu s príjmom, z ktorej by si vyživovaciu povinnosť mohol riadne a včas plniť. Matka maloletého požiadala príslušný úrad o poskytovanie náhradného výživného (108,50 eur), pričom táto finančná čiastka spolu s prídavkom na dieťa a s jej mesačným príjmom cca vo výške 500 eur, tvorili jediný zdroj na zabezpečenie potrieb maloletého dieťaťa, ktoré náklady vyčíslila mesačne na sumu 300 eur. Y. Q. by bez poskytnutého plnenia zo strany štátu vo forme náhradného výživného, bez svojho mesačného príjmu a bez pomoci svojich rodičov a priateľa, ktorí jej pomáhali s pokrytím zvyšných nákladov nevedela zabezpečiť základné životné potreby pre seba a maloleté dieťa. Vina obžalovaného bola preukázaná aj jeho samotným priznaním, výpoveďou svedkyne Y. Q. a listinnými dôkazmi. Dobu neplnenia vyživovacej povinnosti a výšku dlhu na výživnom mal súd tiež preukázanú z výpovede svedkyne Y. Q.. Obžalovaný sústredil pozornosť najmä na svoje osobné pomery, nezaujímal sa dostatočne o aktuálne pomery dieťaťa a jeho sociálnu situáciu, spoliehal sa na fakt, že neplatenie výživného z jeho strany zrejme nebude mať nepriaznivý dopad na výživu maloletého, keďže starostlivosť o dieťa realizuje matka dieťaťa. Z vykonaného dokazovania nebolo zistené, že by obžalovaný bol zdravotne nespôsobilý, prípadne neschopný pracovať a pri aktuálnej priemernej miere nezamestnanosti na Slovensku (cca 7%) a rozvoju investičných aktivít v regióne, nie je dôvodné ani ospravedlňovať jeho neplnenie vyživovacej povinnosti zlyhmi možnosťami na získanie legálneho príjmu.

Zo všetkých týchto dôvodov súd uznal obžalovaného vinným zo spáchaného skutku tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, vrátane jeho správnej právnej kvalifikácie, po úprave skutkovej vety v zmysle vykonaného dokazovania. Obžalovaný svojím úmyselným konaním naplnil subjektívnu aj objektívnu stránku prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b) Trestného zákona, pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov si úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a spáchal tento čin, závažnejším spôsobom konania. Právna kvalifikácia v odseku 3 citovaného ustanovenia je daná skutočnosťou, že obžalovaný si neplnil svoju zákonnú povinnosť vyživovať iného závažnejším spôsobom konania, spočívajúcim v páchaní trestného činu po dlhší čas od 04.03.2014 až do 26.06.2017. Úmyselné konanie obžalovaného je možné odvodiť jednak z jeho vedomosti o tom, že bol povinný platiť výživné (cca 5 eur denne), ale aj z ignorácie tejto povinnosti, keďže v záujme splnenia vyživovacej povinnosti neurobil nič, aby svoju finančnú situáciu sanoval napriek tomu, že netrpel žiadnou vážnou chorobou, ktorá by mu bránila pracovať, aktívne si prácu cez Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny nehľadal a nebol ani súčasťou záchrannej sociálnej siete štátnych dávok. Celá zodpovednosť za výživu a zaopatrenie maloletého dieťaťa zostala len na pleciach matky. Takýto postoj a konanie otca je nielen v rozpore so zákonom, ale aj so základnými pravidlami morálky.

Z hľadiska zavinenia vyhodnotil súd konanie obžalovaného podľa § 15 písmeno a) Trestného zákona, teda že konal v priamom úmysle (jednota vedomosti a vôle), kedy vedel že môže svojím konaním porušiť a ohroziť záujem chránený zákonom a zároveň tento chránený záujem (objekt) aj chcel porušiť a ohroziť. Obžalovaný takto svojím úmyselným konaním, napriek tomu, že vedel že je povinný prispievať výživným na svojho syna, si vyživovaciu povinnosť neplnil včas a riadne podľa právoplatného rozhodnutia súdu.

Pri úvahách o druhu a výmere trestu postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a možnosť jeho nápravy.

Súd prihliadol pri ukladaní trestu u obžalovaného na jeho osobné pomery, ale aj na zistenie, že tento bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný súdom Slovenskej republiky, a v troch prípadoch sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Naposledy bol právoplatne odsúdený Trestným rozkazom Špecializovaného trestného súdu pracovisko v Banskej Bystrici sp. zn. 3T/23/2015 zo dňa 26.06.2015, právoplatným dňa 03.09.2015 pre trestný čin podplácania podľa § 333 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona na podmienený trest odňatia slobody dva roky, so skúšobnou dobou podmieneného odsúdenia do 04.09.2017. Obžalovaný mal v evidencii priestupkov za obdobie od 01.01.2010 do 26.06.2017 osemnásť záznamov, pričom štyrikrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a štrnásťkrát sa dopustil priestupku podľa zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Zo správy o povesti bolo zistené, že obžalovaný sa bez prihlásenia zdržiava na adrese S. XX, T.. Čo sa týka rozhodovania o treste, súd vzhliadol u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písmeno l) Trestného zákona, teda že sa k skutku priznal a tento oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písmeno m) Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený. Týmto postupom súd dospel k určeniu vyrovnaného pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 1:1 a aplikoval pri stanovení trestu ustanovenie § 38 odsek 2 Trestného zákona. Súd ukladal obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody v základnej trestnej sadzbe v rozmedzí jeden rok až päť rokov na spodnej hranici trestnej sadzby, teda vo výmere 1 (jeden) rok, pretože úmyselný trestný čin dokonil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Vzhľadom na to, že boli splnené podmienky uvedené v § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona, zaradil súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Takto uložený trest splní účel trestu v súlade s ustanovením § 34 Trestného zákona, kedy súd pri ukladaní trestu dôkladne hodnotil nielen osobu obžalovaného, jeho osobné pomery a možnosť jeho nápravy, ale dbal i na to, aby ukladaný trest odrážal minulosť obžalovaného z hľadiska jeho postoja k dodržiavaniu, resp. porušovaniu spoločenských noriem, tak aby trest bol uložený so zreteľom na zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti, kládol pri ukladaní trestu dôraz aj na vytvorenie podmienok na výchovu obžalovaného.

Trest uložený obžalovanému plní zákonom požadovanú ochrannú funkciu ako aj funkciu generálnej prevencie smerom k ostatným členom spoločnosti, aby jednoznačne vnímali, že za porušovanie spoločenských pravidiel môžu byť odsúdení a vzhľadom na tieto pomenované dôvody, súd považuje tento trest za adekvátny, spravodlivý a primeraný spáchanému skutku .

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Nitra), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy.